

un alt poem de luni

Petre Ioan Cretu

cumva acolo sus se'ntamplă ceva fabulos
momentul acela de liniște de dinaintea creației poate

- în mine încolțesc sacre icoane
le ud cu lacrimi
le hrănesc cu suferință cotidiană puțin rom
poate o vodcă
până cresc mari
când le vin sorocul
vin iconarii să le cumpere
iar eu le lipesc timbre ștampilate pe frunte

e luni
ziua când Dumnezeu și sfântul Petru joacă barbut
îmi șoptește conspirativ îngerul de pe umărul meu stâng

- smulg toate icoanele încolțite în mine
și fac un foc înalt până la cer